

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 8

SEPT. — OKT. 1953

3. årg.

ALLE HELGENS DAG.

Den første tanke som trenger seg inn på oss på Alle Helgens dag, det er vel tanken på dem som er gått bort, den lange rekke av unge og gamle som med ord og gjerning, ved liv og død vitnet om Guds kjærlighet i Jesus Kristus, vår Herre og som nu står med seirens palmer for lammets trone. Denne tanke er mektig, gripende og oppløftende, og vi tar nok ikke feil når vi sier at budskapet på Alle Helgensdag først og fremst er et budskap fra disse.

Våre ører er fulle av denne verdens larm og uro. Kanskje noen hjerter også er blitt bitre, trette og trossige og tvilende på grunn av alt det som skjer med oss selv og med verden i det hele. Men det er vel ikke noen som i den grad har frigjort seg fra det åndelige livs verden at det ikke er noe i ham som skjelver når han stilles ansikt til ansikt med den kristne tros forvissning om et evig liv i Guds samfunn. Hos Gud er det godt å være og hos ham vil også jeg gjerne ha en trygg plass sammen med far og

mor, søster og bror, ektefelle og barn - alle disse som ved kjærlighetens ord og gjerninger gjorde livet vårt rikt her på jorden.

Mannen med ljåen trekker en grense som ingen av oss kan overskride. Det er ikke noen dødelig gitt å vite hva som skjuler seg bak dødens mørke port. Men allikevel kan vi ikke unngå å gripes av de skønne bilder fra den andre side som den kristne tro ruller opp for oss på Bibelens blader og i de fromme salmer og sanger ned gjennom tidene. For de beste i vår slekt har det himmelske Kanaan, det forjettede land deroppe, vært målet for all møye og strev. Der finnes i all ekte kristenfromhet ett innslag av pilegrimens uro og oppbruddsstemming, en følelse av å være fremmed og utlending her i verden og det får den troende til å søke seg et hjem og en ankergrunn i en annen virkelighet enn den som vi her har. -

Mange mener at de er kommet bort fra alt dette. Det er så barnslig og enfoldig, bare dårskap. Men denne barnslige evig-

hetslengsel brenner nu allikevel inne i brystet. Som et nødrops fra alt som menneske heter, skjærer denne lengsel gjennom tidens nattsvarte mørke og verdslige blaserthet som velter seg inn over oss alle. Derfor er Alle Helgensdags budskap et budskap til oss alle. Det er budskapet om Guds og den evige verdens virkelighet, et budskap om noe som er fast og visst, om noe rent og lyst og uforgjengelig som holder stand, når alt annet vakler og forsvinner. Deroppe venter de store skarer som ingen kan telle. Og i denne skare er ikke bare apostler og martyrer. Ditt øye ser ganske visst også en kjent skikkelse, en som stod deg nær og bad og led og kjempet for din jordiske lykke og din evige frelse.

Vi takker Gud for dette evige utsyn. Også fra dette henter vi kraft til med frimodighet å holde ut i en verden som ville være meningsløs og uutholdelig, om ikke evigheten, som en stjernebestrødd løftes-himme! hvelvet seg over den.

(Forts. s. 8).

Til menighetene i Orkdal prestegjeld.

Meningen med loven om sokneråd var at dette skulle være en representant for menigheten og på en måte være menighetens munn. I årtier hadde kirkelig interesserte menn og kvinner arbeidet for opprettelsen av et sådant, inntil så endelig kirkestatsråd Løvland 3. desember 1920 fikk satt loven ut i livet. Derved viste han også menigheten den tillit at han trodde på deres interesse for deres egne anliggender. Dessverre har oppslutningen om dette valg vært svært ringe. Dette må bli anderledes. Skal soknerådene kunne opptre

med noen autoritet, må de ha menighetene i ryggen og det kan bare skje, dersom disse møter mannsterke frem på valgdagen. Det er ikke noe ynkeligere enn dette at der bare møter noen få frem til valgurnen. Derved mister soknerådene frimodigheten, når det gjelder å ta et løft. Vi skal huske på at soknerådernes virksomhet ikke har lite å bety for den kristelige virksomhet i menighetene.

La det nu vise seg ved det kommende valg at våre tre menigheter får sokneråd med et stort velgertall i ryggen.

Soknerådsvalget i Orkland.

Valg på sokneråd for 1954-1957 foregår i Orkland kirke søndag 1. november - Alle Helgensdag - fra gudstjenestens slutt til kl. 14.

Bonde Tore Halgunset, smelteverksarb. Peder L. Opøien, bonde Lars Rye, linjearb. Jon J. Lium, husmor Gerd Aamot, elektrikker Sverre S. Asbøl, husmor Odlag Høston, husmor Oline Bakk, bonde Peter Ljøkjel og bonde Elias Høston har oppstilt sådant forslag til kandidatliste:

- 1 Martin Moe
- 2 Anders B. Høston
- 3 Valborg Hoset
- 4 Sigrid Brattli
- 5 Ola Vikahaug
- 6 Gudrun Bakk Lium
- 7 Lars Kvikne
- 8 Ola Eide
- 9 Jens Indergård
- 10 Anna Monset
- 11 Karl Asphjell
- 12 Randi Grendal
- 13 Ingvar Grytdal
- 14 Helga Ljøkjel
- 15 Olaus Aarvik Øverby
- 16 Anders Lie
- 17 Agnes Dahlen

- 18 Arne L. Opøien
- 19 Jon Ljøkjel
- 20 Jo Marius Asbøl
- 21 Nils Ofstad
- 22 Jon Fagerli
- 23 Ingvald Sæther
- 24 Sigurd Kvåle
- 25 Marius Høston
- 26 Målfrid Kvikne.

Navnene er oppført etter loddtrekning.

I Orkland skal der velges 8 medlemmer av rådet og 5 varamenn, i alt altså 13 personer. Da den offisielle godkjente liste inneholder 26 navn, skal hver velger stryke halvparten av de oppførte navn før listen benyttes som stemmeseddel. Det er ikke adgang til å angi på listen og på stemmesedlen hvilke personer man ønsker valgt som medlemmer og hvilke som varamenn. Kumulasjon er ikke tillatt. Listen vil bli trykket og lagt frem i kirken på valgdagen. Enhver kan dog bruke sin egen håndskrevne liste og stemme på hvem han vil av de valgbare innen soknet og stryke eller sette til navn på den godkjente listen.

Orkland sokneråd 21. okt. 1953.

T. Leergaard.

Soknerådsval i Orkdal.

Val på sokneråd for 1954-57 skal heldast Alle helgensdag - 1. novbr. - d. å. på disse stader til disse tider:

Orkdal kyrkje frå kl. 12.30 - 13.30
Råbygda forsaml.hus kl. 11 - 13
Sølberg bedehus kl. 15 - 16
Støylen skule kl. 15 - 16

Oppteljing i prestegarden frå kl. 18.

Bonde Per Asphjell, bakar Edv. Sletvold, bonde Olav Eikli, husmor Mette Stokkan, gardsarb. Hans Sommervold, bonde Peder Stokkan, bonde Jon Skauge, lektor A. Nødtvedt, prost A. Skron-dal og kjøpm. Lars Bonvik gjer framlegg til slik kandidatliste:

Bakar Edv. Sletvold, Gjølme
Bonde John L. Solem, Ustad
Kjøpm. Ing. Lund, Sølberg
Lærer Ingv. Rindal, Gangås
Lærer Olav Solem, Støylen
Fylkesagr. Helge Syrstad,
Kvålsvoll
Lærarinne Signe Berg, Grøtte
Vegarb. Arne Koksæter, Evjen
Bonde Olav G. Eikli, Grøtte
Bonde Per Asphjell, Evjen
Husmor Anne P. Kvåle, Kvålsvoll
Husmor Oline Selbek, Gjølme
Husmor Elisabet Øyangen, Ustad
Bonde Anders Fagerholt, Sølberg
Bonde Johan Halsteinli, Gangås
Bonde Johan Fagerholt, Støylen
Gardsarb. Hans Sommervold,
Kvålsvoll
Husmor Randi Johnsen, Grøtte
Forvaltar Arne Fagerholt, Evjen
Bonde Nils Sølberg, Grøtte.

Då Orkdal sokneråd skal ha 10 medlemmer og 5 varamenn, må røystesetelen ha 15 namn. Det er ikkje på setelen høve til å skilja mellom medlemmer og varamenn. Kumulering er ikkje tillaten. Kvar røystefør kan nytta si eiga handskrivne liste og røysta på kven han vil mellom dei valføre soknelemene og stryka eller set-

ja til namn på den offisielt godkjende lista.

Orkdal sokneråd 16/10 - 53.

A. Skron-dal.

Soknerådsvalet i Orkanger.

Ja, 22. november bærer det laus igjen. Vi har nylig gjort oss ferdig med ett viktig val. Nå står soknerådsvalet igjen. Orkanger-bygger må merke seg at på Orkanger blir det 3 uker seinere enn oppi dalen.

Som andre val blir også dette valet kommentert etterpå. «Hvor-for kom ikke han inn?» og «Hun burde ha vært i soknerådet». «Det er til ingen nytte å stemme. Det blir de samme som kommer igjen hver gang». Kjenner vi ved liknende vendinger? Har en ikke vært med å stemme, burde en ikke kritisere. Det er velgerne som bestemmer valresultatet. Er det en borgerplikt å stemme ved kommune- og stortingsval, så er det ens plikt som menighetslem å stemme ved soknerådsvalet. Du stemmer på hvem du vil. Men husk at du må stemme.

O.

Et vitnesbyrd.

Et av alle tiders største navn innenfor de eksakte vitenskaper er professor Albert Einsteins. Til en intervjuer uttalte han seg engang om sin religiøse tro. I den anledning sa han: «Jeg tror på en personlig Gud og kan med god samvittighet si at jeg aldri i mitt liv, ikke engang et eneste minutt har hyllet noen ateistisk (d. e.: gudløs) livsanskuelse».

H Ø S T.

Det er alltid noe vemodig ved høsten. Da gulner skogen og bladene visner og dør. Høstblomstene er særlig vakre - og farveprakten på fjellet er betagende men alt visner og dør. Ja, høsten er som en dødens sigd, den skjærer alt av - den minner oss om døden. Det er ubehagelig å bli minnet om døden, for det er så imot vår natur. Alt i oss protesterer mot døden. Så lenge som mulig ønsker vi å beholde livets vår - livets sommer - og vi ønsker at høsten ennu skal være langt borte.

Hver gang høsten kommer, har vi følelsen av at våren og sommeren gikk så fort. Før vi viste ordet av det, var høsten over oss. Når livets høst kommer - når håret gråner og ryggen bøyer

Kranspålegging.

Ved nærsagt hver eneste gravferd får presten og andre et særlig verv: å legge en eller flere kranser på båren. Vanskelig? Ja, og særlig hvis en lite vet om forholdet i heimen og mellom naboer.

Det er forståelig nok at mange vil ha sagt et takkens ord ved båren. En skulle ha gjort det sjøl, sjølsagt, men makter det ikke. Noen mangler ord. Andre har ordene, men er så beveget at de får dem ikke fram. Kjære dere som ber andre legge på, og som har disse ordene, la oss få vite hva dere ville ha sagt, hva som ligger dere på hjerte.

Det alminnelige er at de pårørende eller andre kommer på forhånd og ber en legge på kransen. Kommer noen av slekta, er det for så vidt greit. Da kan vi sjøl stille spørsmål. Men kommer en

es, da synes en at livets vår og sommer gikk så uendelig fort. Men da er det godt når en kan se frem til den evige vår, og den evige sommer. Når alt svinner, så er det godt å eie og se frem til noe som blir. «Alt kjød er som gress, og all dets herlighet som blomst på gress: Gresset visner og blomsten på det falt av, men Herrens ord blir evindelighet, og dette ord er det som er forkynt eder ved evangeliet». 1. Pet. 1, 24-25.

Herrens ord er noe som blir. Det er blad av livets tre som aldri visner. Det er roser som alltid beholder sin duft, og som aldri faller av. Den som tror evangeliet, kan i livets høst gå inn til det evige livs vår.

mellommann er det straks vanskeligere. Si oss i alle høve hva dere vil ha sagt. Det er vanskelig nok å tolke andres følelser likevel, om en ikke attpåtil skal være uvitende om kjennsgjerninger.

Det er noe som har undret meg: Om en bror eller søster er i Amerika, hvorfor skal deres krans legges på særskilt? Den kan godt legges på sammen med brødrenes og søstrenes som er i Norge.

Det beste ville være om kranspåleggingene kunne beskjæres. Det blir ofte altfor mange kranser pålagt. Og det skaper ikke mer verdighet over stunden. Tvertimot. Det blir ofte smakløst, oppstyttet og kunstig. Det er Guds ord og evighetstankene som løfter sinnet, bringer trøst og vekker. Minneordene om de døde høver vel så godt under samværet etterpå i heim eller

P R O L O G

til festen for gamle i Moe misjonshus 31. mai 1953.

Den 31. mai i år ble den tradisjonelle festen for gamle holdt i Moe misjonshus. Det var fullt hus og god stemning. Til denne festen hadde frk. Jorheid Asbøll skrevet en prolog som ble lest av henne selv. Vi tar den inn her.

Også i år
vi den glede får
å sjå deg på festen vår!
Velkomen vi ynskjer, må signing frå Gud
lylle ditt hjarta når du atter går ut.

Eit år renn så snøgt - ja slik tykkjer vi
snart vil vi unge og gamle bli -
tida ho jagar og aldri står stille -
vi kan ikkje stansa så gjerne vi ville,
ætt etter ætt dei hastar mot æva,
no er dei borte dei mange som streva
og stridde før oss, dei er gøynde i grav,
og arven til born og barneborn dei gav.
Trufast dei stod - til håret det gråna
og foten vart tung etter lange ferda.
Vi minnest kan hende ei gamal mor og ein far
som bærer i kvardagen bar.
Vi ser i vårt minne
ei tåre som blenkja på furete kinnet -
ei hand som av slitet var krøkt og stiv -
men - det var no likevel mor si hand,
ho strauk så mildt - og ho lindra så tidt
når noko var vondt og ilt -
ho gjorde det lognt og stilt.
Og far - som stødt i sitt arbeid var trugen -
med staven han stridde seg steg for steg,
arbeidsdagen enda - vi tok farvel,
men deira minne lever i hugen -
ja, desse to var no dei beste lell!

Ja, vi minnest og tenkjer når det lakkar mot kveld -
kanskje få deg forstår idag av dei unge,
du bera må sjølv dei tankane tunge.

Du lengta kan hende å tale ut -
men dei hastar forbi
dei har ikkje tid
å høyra på deg.
Så ligg du åleine ei kveldstund i stova -
tankane tumlar - du får ikkje sova -
kan hende er det anger over dette eller hint -
eller lengt etter noko du aldri har funne -
men - dei kjem ikkje att dei år som har runne.

Høyr kjære deg - du er aldri åleine,
ein far i himmelen hugsar deg enn -
han framleis vil vera din trugne ven.
Han som elska deg slik at han Sonen sin gav,
han mot kvelden vil vera din støttstav.
Kanskje vraka du han i ungdoms vår
difor vart hugen så tung og sår
og hjarta ei freden fann!

Seinare i livet du freista nok vandre
så fint og så varleg at ingen kunne klandre
di ferd - Du var med i arbeidet for Guds rike på jord -
tenkte stundom dette skulle lindre og gjeva
deg fred i sjela - men fåfengd du da har nok streva
i tida som framom for.

Høyr eit ord frå din Gud
han som lever og råder frå æva til æva
eit kjærleikens bodskap til gamle - til eldre og unge:
Kom attende til meg -
eg lettar deg børenne tunge - og eg gjev
deg freden du stunda å få!
Eg leier deg fram så du målet kan nå.
Du treng ikkje ottast, når skuggane
breier seg mørke i dalen - og natta sig på.
Eg er ljuset som skin når di livssol sig -
eg er morgonstjerna klår, som stig og stig -
heilt til du velberga er i hamn -
og vener deg helsar i Jesu namn!
Dette er vårt ynskje, vår bøn for flokken vi har bede til fest:
«Gjev du ved himmelens bord eingong må vera gjest!»

lokale. Derfor arrangeres også særlige minnemøter ved enkelte høve. Dette med kransene er et langt kapittel. Meningene brytes sterkt. Men det er en tanke som alle må kunne enes om: Gi dem en blomst mens de lever. Det er da den behøves så sårt, - den og de vakre ordene. Og skal det sies noen minneord ved båren når kransen legges på, så si på for-

hånd til rette vedkommende hva dere vil ha sagt.

O.

Noen har glemt det.

En liten gutt levde i stor fattigdom i den dårligste del av den store by. En søndag fant han veien til en søndagsskole og ved den påvirkning han der fikk, ble han

en kristen. En tid etter var der en som prøvet å rokke guttens tro ved å gi ham endel spørsmål: «Hvis Gud virkelig elsker deg, hvorfor sørger han da ikke bedre for deg? Hvorfor lar han ikke noen sende deg et par sko, så du ikke må gå å fryse slik?» Gutten tenkte et øyeblikk så svarte han idet tårene sto ham i øynene: «Jeg tror Gud har sagt

det til noen, men de har glemt å gjøre det».

Er du kanskje en av dem?

Gudstjenesteliv i Moskva.

Den res. kap. ved Oslo domkirke, Ragnar Forbech besøkte i sommer Sovjet-Samveldet. Etter sin hjemkomst holdt han et foredrag i Oslo over ovenstående emne og kom herunder inn på sine inntrykk derfra.

Grunnen til at han reiste, sa han - var at han mente det ville bety noe til forståelse både for ham og en del andre om han fikk reise til landet bak jernteppet, dette kolossale rike som av mange blir betegnet som en gåte. Han ville ved selvsyn forsøke å se hvordan kristenlivet leves i dette rike.

Overalt møtte han stor elskverdighet. Alle hans ønsker ble oppfylt og han kunne studere hvad han ville, når han ville. Han hadde to tolker med seg og ingen av dem sa han, hadde noensinne vært så mye i kirke som da de fulgte ham. En av tolkene var ateist.

Da han kom til Moskva fikk han legge opp den reiserute han ønsket. Blant annet ønsket han å komme opp å Arrarats mektige fjell, også det fikk han. Men hadde han visst hvor langt det var dit, hadde han ikke bedt om å få komme dit.

Han besøkte mange kirker i Moskva og andre steder i landet, både ortodokse, gammel-ortodokse, baptistiske, romersk-katolske og en jødisk synagoge. Søkningen til kirkene var meget stor med overfylte kirker og endog køer utenfor. Særlig gjaldt dette for de ortodokse kirker og baptistkirkene.

Barn og radio.

Norsk Rikskringkasting stiller seg steilt avvisende når det gjelder religiøse sendinger for barn. Gang på gang er det kommet kraftige oppfordringer, men alt preller av mot denne klippefaste grunnsetning: barn skal ikke utsettes for religiøs påvirkning i noen form i norsk radio. Det er rikelig med programposter for barn og unge, men disse som praktisk talt alle sammen er døpt til den kristne tro, skal omhyggelig utelukkes fra alt som har med Gud å gjøre. Man støver gjennom all verdens litteratur for å finne stoff til opplesning, man kryster eventyrene til siste dråpe, men går i en stor bue utenom den boken som er hele vår kulturs hovedkilde, nemlig Bibelen.

Finnes det noen begrunnelse for denne sneversynte holdningen? Ja, her er den: Barn må ikke skremmes! Og så kommer man med eksempler på grufulle ting som religiøse talere har sagt til barn. Det er mulig at det finnes slik vrang forkynnelse. - men hvem har sagt at dette skal inn i radio? Er det ikke nettopp på denne bakgrunn en stor oppgave for kringkastingen, her som på så mange andre felter, å vise hvordan det bør være? Pointet i kristendommen er jo ikke å skremme barna, men tvertimot å gi trygghet. Det er det glade budskapet som skal fram. Og her er utallige muligheter for å gjøre dette på en radiomessig fullt tilfredsstillende måte, ja i virkeligheten er det et veldig stoff som bare ligger og venter på å bli brakt ut til barna. Det er blodig synd å snyte dem for det, skriver «Vår Kirke».

Husk bladet med en gave!

MENIGHETSBLAD FOR ORKDAL PRESTEGJELD

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4.- pr. år.

Redaktør: **Res. kap. Leergaard.**

Medvirkende: **Prost Dr. A. Skrondal**
og **pastor O. Olsen.**

Kasserer: **lærer Nils Ofstad.**

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Frk. Ingeborg Krogstad.

For Orkland:

lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK.

FRA KIRKEBOKEN.

DØPTE i juli:

I Orkland kirke: 12. juli: Oddveig Mary Øyum Larsen f. 14-4 53. 19. juli: Torodd Petter Antonsen f. 11-6 53. Finn Bjerkan f. 22-4 53. Odd Salberg f. 2-4, hjemmed. 23-5, stf. 19-7 53.

I Orkdal kirke: 19. juli: Torleif Holt (Trondheim) f. 4-3 53. 26. juli: Lars Wormdal f. 4-6 53. Roald Arnt Kvåle (Orkland) f. 28-5 53. Anne Eline Stenvik f. 31-5 53.

I Orkanger kirke: 5. juli: Gerd Magny Sletvold f. 7-6 53. May Siri Klungervik f. 5-5 53. 12. juli: Arnt Jens Ustad f. 17-6 53. Turid Corneliussen f. 3-11 52.

VIGDE i juli.

I Orkland: 4. juli: Asbjørn Lium, Orkland og Margit Lovise Kroken, Orkdal. 18. juli: Ola Didrik Heien, Orkanger og Aud Geirny Skjølberg, Orkland.

I Orkdal: 4. juli: Evald Berg, Trheim og Åsta Mellingsæter, Orkdal. Jon Krokstad og Karen Sandvik, begge Snillfjord. 18. juli: Harald Sivertsen, Orkdal og Jenny Langørgen, Melhus.

I Orkanger: 25. juli: Ulf Andersen og Ruth Kristiansen, begge Orkanger. Rolf Birger Mauritz Lindstad og Inger Reidun Rønning, begge Trondheim. 18. juli: Ivar Asbjørn Rønning og Gudrun Prestmo, vigd i Trheim.

DØDE i juli:

I Orkland: 3. juli: Eline Knutsdtr. Sivertsvik f. Tronvold f. 25-5 1889.

I Orkdal: 5. juli: Martha Tufllåt f. 3-5 1880. 9. juli: Johan Arnt Selbekk f. 26-10 1875. 10. juli: Fredrikke Sundli f. 25-1 1905. 13. juli: Bertha Edvarda Langland f. 11-8 1886.

I Orkanger: 12. juli: Maja Krogstad f. 14-3 1953. 27. juli: Martin Gjønnes f. 2-11 1870. Anne Krogstad f. 14-3 1953.

DØPTE i august.

I Orkland kirke: 29. august: Ola Svorkmo f. 12-7 53. Inger Johanne Krogstad f. 14-7 53.

I Orkdal kirke: 2. aug: Astrid Any Volden f. 27-6 53. Hanne Elisabeth Bogen f. 26-6 53 (Stokkmarknes). 23. aug: Lars Inge Svorkås f. 7-7 53 (Orkanger). Tone Andøl f. 17-7 53.

I Orkanger kirke: 16. aug: Knut Johan Johansen f. 14-7 53. John Lillery f. 29-6 53 (Orkland). Grethe Metliås f. 26-6 53. Unni Antonsen f. 16-6 53.

VIGDE i august.

I Orkland: 15. aug: Sivert Liøkelsøy og Ragnhild Rye, begge Orkland. Lars Opøien, Orkland og Oline Vedul, Meldal. 22. aug: Einar Holm, Trondheim og Erikka Øyum, Orkdal.

I Orkdal: 8. aug: Sylfest Ålbu, Oppdal og Gunlaug Fagerholt, Orkdal. Erling Storvik, Fræna og Ingebjørg Sommervold, Orkdal. 18. aug: Andreas Penna, Orkdal og Marie Røen, Rindal, Einar Fandrem, Heimdal og Margrethe Tveita, Stord.

I Orkanger: 1. aug: Olav Olsvik og Ruth Valdis Tretøy, begge Orkanger. Erik Åke Sjöblom, Södertälje og Elfi Jorunn Skjerve, Orkanger. Arne Trogstad og Dagny Charlotte Kristoffersen, begge Orkanger. Jan Arvid Lund Bjørnås, Orkanger og Aud Birgit Rostad, Levanger. Vigd i Sør-Varanger. 8. aug: Reidar Berg og Gullbjørg Paullette Grådahl, begge Orkanger.

DØDE i august:

I Orkland: 10. aug: Serine Larsd. Haugen f. 17-11 1860.

I Orkdal: 16. aug: Per Gunnar Eide f. 14-8 1953. 26. aug: Gjertrud Garberg Ryan f. 18-9 1885. 28. aug: Johan Olsen Krokstad f. 30-1 1896.

I Orkanger: 28. aug: Simon Hårberg f. 24-4 1870.

DØPTE i september.

I Orkland kirke: Ingen.

I Orkdal kirke: 13. sept: Helge Opøyen f. 11-6 53. John Arne Dørdal f. 11-8 53. Klara Oline Eggamo f. 1-8 53. 27. sept: Randolf Reitan f. 10-8 53. Eli Midtsian f. 4-8 53. Bjørn Hallgeir Knudsen f. 2-8 53 (Orkland). Solveig Skjølberg f. 29-7 53 (Orkland).

I Orkanger kirke: 13. sept: Geir Joar Karlsen f. 21-7 53. Solfrid Årland f. 4-8 53. 20. sept: Vigdis Vatslag f. 6-8 53 (Orkdal). 27. sept: Hans Kristian Hansen f. 30-6 53.

VIGDE i september.

I Orkland: 5. sept: Jens Nervik og Jenny Buseth, begge Orkland.

I Orkdal: 5. sept: Sverre Solbu, Orkland og Åse Brattli, Orkdal. Brynjulf Kvakland, Orkdal og Johanne Wuttudal, Snillfjord. (Sorenskriveren) Arne Vassli, Orkdal og Marit Sletvold, Orkland.

12. sept: Kolbjørn Albertsen, Nordstrand og Asbjørg Vatslag, Orkdal.

26. sept: Olav Sjømæling, Lånke og Marlaug Randheid Tufllåt, Orkdal.

I Orkanger: 5. sept: Emil Dankert Andersen, Orkanger og Anne Walstad, Skatval.

DØDE i september.

I Orkland: Ingen.

I Orkdal: 5. sept: Peder Olsen Kvåle f. 17-11 1872. 16. sept: Anton Gjølmesli f. 3-11 1870. 21. sept: Reiel Jørgensen Eldevik f. 2-5 1858. Død Orkanger. Berit Byamo f. 26-2 1869.

I Orkanger: Ingen.

En erfaringsak.

August Strindberg, den kjente svenske forfatter, som noen år før sin død, kom til tro på Gud, skrev i sin «Blå bok» følgende om gudløshetens forbannelse:

«Rent ut sagt: Grunnen til alt mitt vanheld, alle mine ulykker, tilskriver jeg ene og alene at jeg har vært gudløs. Et menneske som har brutt forbindelsen med det guddommelige, kan jo ikke ta imot noen velsignelse, og alle talemåter om sin egen lykkes smed, - selfmademan, - egne krefter, er bare avner.

BRUTTE LØFTER.

Det tales meget om brutte løfter i våre dager. Politikerne bryter sine løfter, sies det. Partene gjør det samme. Ektefeller også. Og forlovede. Og mange fler.

Slikt skaper en utrygg situasjon. Folk er prinsipielt mistvillende overfor både saker og personer. De mener at de er blitt det etter bitre erfaringer. En skal ikke stole på andre, heter det.

En fortsatt utvikling av disse tingenes tilstand tør bli skjebnesvangert for det hele samfunnsnivå. Blir tilliten borte mellom folk, kommer hele tilværet til å bli en gang på tynn is.

Noen sier at løsningen er: Bort med løftene! Still ikke noe i utsikt som det kan være grunn til å tro at du ikke makter å holde. På flere områder tør regelen være god. Men ikke på alle. Skal de brutte ekteskapsløfter føre til at ektefeller ikke lenger klart og utvetydig erkjenner at de går inn i et livslangt forpliktende troskapsforhold og at løftet derfor ikke gis? Selv om det er ubegrunnet, mener visst enkelte at dersom vi ikke går i kirken, men gifter oss borgerlig, slipper vi å gi noe løfte. Selvsagt er den borgerlige vigsel like forpliktende når det gjelder troskapen som den kirkelige, men i folks omdømme kan det nok være et annet syn tilstede.

Noen sier også: Bort med konfirmasjonsløftet, for konfirmanterne holder det så ikke likevel. Er ikke det også å flykte fra problemet? Bør det ikke i det hele tatt gjøres helomvending her og

Midttømme 7.50; O. P. B. 5; O. I. Erikssen 10; Eli Wilmann 5; Karl Kristiansen 5; Ragna Sletvold 5; Leif Løseth 5; Olav Lillemyr 5.

GODT UTVALG av
SØLVVARER
til
**BARNEDÅP
BRYLLUP
KONFIRMASJON**
JOHN RØHME
GULLSMED - ORKANGER.

«Om Herren ikke bygger huset, da arbeider de forgjeves som bygger derpå».

At også et troende menneske kan rammes av ulykker, det vet vi. Men det føles på en annen måte, går over igjen og etterlater en stille fred og lykke.

Dypest sett lykkes intet for den gudløse».

GAVER TIL BLADET.

Orkland: Ved Odlaug Høston: Anders Lien 5.

Ved Marit Berbu: Ola Berbu 5; I. O. Monset 5; Fredrik Opøyen 5; Sigrid Rønning 4.

Ved Jørgen Lie: Lars Midtlyng 10; Johanne Bratset 5.

Ved John Fagerli: Gurine Haldoslette 5; Anne Kusæter 5; Anders P. Lium 5.

Ved Nils Ofstad: Ole Bjørndal 10; Ingebrigt Haugen 10.

Ved Leergaard: Odd Garberg 5; Ola Ofstad 5; Arne L. Opøien 2; Ole Brattset 8.

Utenbygds: Berntine Mauseth, Alvundeid 5.

Orkdal: Ved Ingeborg Krogstad: John A. Ustad 5; Gunnar Melås 5; Arne Melås 5; Johan Halsteinli 5; Karl Strøm 5; Gjertrud Espen 5; Per Solem 5; Andor Jensen 5; Johan Fagerholt 5; Sivert Mælen 5; lektor Hauge 10; A. G. N. 10; Lars Digerås 5; Anders Sveeggen 5; Jørgen Digerås 5; dr. Jarstein 5; O. K. Bye 10; Edv. Almlie 5; John Løkken 5.

Ved Ingar Lund: Sivert Gjønnes 5; Per Blomli 10; Fredrik Skorild 5.

Ved Nils Ofstad: Erling Solem 10.

Orkanger: Ved Anton Hoff: Olav

det slik at spørsmålet vender seg innover mot oss selv og vårt personlige forhold til løftene. Holder jeg mine løfter?

Det er stor hjelp i å appellere til den personlige hederlighet. Et hvert menneske med respekt for seg selv, setter sin egen hederlighet høyt. Og har han uaktsomt eller i nødssituasjon gitt den slagside, vil det svi i hans sjel. Vi skal ikke forakte den etiske kraft som ligger i dette å appellere til det mandige hos mannen og det kvinnelige hos kvinnen. For begge svikter sitt kjønns adelsmerke ved brutte løfter. En svikefull ektefelle er en pjalt.

Likevel tør det være hensiktsløst med enhver appell, dersom ikke disse ting løftes opp i et høyere lys. Dersom ikke Gud og hans vilje blir høyeste lov for et menneske, vil han komme i drift i moralspørsmål. I mennesket finnes der nemlig så mange drømmer og ønskemål som for være like viktige å oppnå som det er å få mat for legemet. Og er først dette synspunkt kommet inn, og i vår tid er det endog meget utbredt, tar mennesket snart selv styret. Og så er det ingen ende på brutte løfter. Jo, der er en ende: Viljens overgivelse til Gud.

Kan dette gå godt?

Det er min erfaring både fra meg selv og andre at i den første tiden etter at et menneske har tatt imot troens gave, er blitt omvendt, da lever de i en engsteligforundret tilstand: kan dette gå godt, kan jeg klare det? Man gransker seg selv og avleser med omhu sin egen tilstand, tar pulsen

PREIKELISTEN**Alle Helgensdag, den 1. novbr.**

Orkdal kirke: Skrondal. Valg på sokneråd.

Orkanger kirke: Olsen.

Orkland kirke: Leergaard. Valg på sokneråd.

23. s. e. trf., den 8. novbr.

Orkdal kirke: Olsen

Orkanger kirke: Leergaard.

Monset skolehus kl. 11: Skrondal.

24. s. e. trf. den 15. novbr.

Stokkhaugen bedehus kl. 11:

Leergaard.

Orkanger kirke: Skrondal

Orkland kirke: Olsen.

25. s. e. trf. den 22. novbr.

Orkdal kirke: Skrondal

Orkanger kirke: Olsen. Valg på sokneråd.

Moe misjonshus kl. 11: Leergaard.

1. s. i advent den 29. november.

Orkdal kirke: Olsen. Nattverd

Orkanger kirke: Leergaard. Nattv.

Orkland kirke: Skrondal. Nattverd.

som om man var feberpasient. Føler man seg glad og lett så er alt bra. Føler man seg trist - og særlig når man gjør den oppdagelse som Hebreerbrevet skriver om: at «synden henger så fast ved oss» - da blir man mismodig og fristes til å tro at hele omvendelsen bare var en innbildning.

Hva er det da som er i veien? Jo, at vi enda ikke kan få oss til å tro det som virkelig er tro, til å fatte det som bare troen kan fatte: at menneskenes frelse er et verk virket av Gud, uten menneskers medvirken, den gang da troen var blitt umulig fordi Jesus var naglet til et kors - inntil den på ny ble skjenket disiplene som en gave av Guds allmakt ved Jesu oppstandelse. Men Gud skje lov, etter hvert lærer man det.

Man lærer troens grunnlov: Å trøste på Gud. Man lærer at Gudsrikets dyrebare ga-

ve er den daglige syndenes forlatelse som fornyer oss. «Og kan jeg ikke komme med min seier, så kan jeg komme med mitt nederlag».

Man får visshet om at vil jeg bare hver dag overlevere meg og mitt til Gud, så vil han sørge for at også jeg elendige menneske skal bære troens frukter.

Ronald Fangen.

Kor mange presteskap har vi?

Dei aller fleste kristne i vårt land ville svare at vi har eitt presteskap. For alle kristne er prestar.

Vi har dette synet, men det er merkeleg vanskeleg å gjennomføra det i praksis. Dersom vi i staden for å spyrja folk kva dei meiner, ville studera deira åtferd, ville vi helst koma til at dei tenker seg to, om ikkje, tri presteskap.

Fyrst har vi jo det spesielle prestedømet, dei kallar. Det er alle ordinerte geistlege. Dinest har vi det ålmenne prestedøme. Men dette kløyver seg i to: Det er på den eine sida lækpredikantane, og på den andre sida resten av kristenfolket. Og kva ein no legg i dette siste, det er ikkje alltid lett å sjå. For når ein skal ha eit møte, ein fest eller andre samkomer, so må det på sett og vis vera ein «prest» av eit av dei to fyrste slaga. Storparten av kristenfolket vert ståande att med berre tittelen av prest. I praksis er han brukande til så lite. Difor går det slik med mykje av vår møteverksemd at det er lite å finna som minner oss om f. eks. 1. Kor. 14.

*

Når det kjem til stykket, tenker vi nemleg slik: Presteskap,

det har med forvaltning av Ord og sakrament å gjera. Difor er det berre predikantane som er verkelege prestar. Men dette er gale. Det nye testamente tenker ikkje slik. Det nye testamente kjenner berre eitt presteskap, og det femner om alle kristne. Og dette prestskapet har til oppgåve å forvalta alle dei nådegåvene som Kristus utrustar si kyrkje med.

*

Vi har her i landet nådd fram til ei rett lære om det ålmenne prestedømet, men «Korleis er det då brør? Når de kjem saman, har kvar av dykk ein salme eller ein lærdom, eller ei openberring eller ei tunge eller ei tyding?» (1. Kor. 14, 26).

A. B. (i Samenes Venn).

Alle helgens dag - -

(Forts. fra s. 1).

Følg i deres fotspor som idag er hjemme hos Gud. Når du holder på å gå trett i kampen, så vær viss på at Herren er ikke langt borte. Han er deg nærmere enn du aner. Best som det er trer han deg nær og blir din faste borg.

OFFER I KIRKENE

I Orkland kirke: 12. juli: Til nytestamenter til konfirmantene kr. 370.50.

I Orkdal kirke: 9. aug: Til D. N. M. S. kr. 202.00. 30. aug: Koll. til Misj.bibelskulen kr. 162.10
27. aug: Til Israelsmisjonen kr. 156.44.

I Orkanger kirke: 12. juli: Til Norsk Selskap for Skibbrudnes Redning kr. 63.50.